

DOMOVINA

Izaja dvakrat na teden, in sicer vsak torek in petek. — Dopisi naj se izvolijo pošiljati uredništvu, in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje 1 krono tedajne pristojbine ter od vsake peti vrste po 20 vin. za vsakokrat; za večje inserate in za mnogokratno inseriranje primerni popust. — Naročnina za celo leto 8 kron, za pol leta 4 krona, za četrt leta 2 kroni, katera naj se pošilja Upravištvu „Domovine“ v Celju.

Državni zbor.

V seji poslanske zbornice dne 12. t. m. je najprej prečital predsednik izjavo nadvojvode Franca Ferdinanda povodom poroke z grfico Chotekovo. Dr. Gross predlaga odsek 37 članov, kateremu naj se izroči ta izjava. V imenu čeških poslancev je na to dr. Kramar podal državno-pravno izjavo, da Čehi državnemu zboru ne priznavajo pravice v tej zadevi sploh kaj sklepati, kar bi imelo veljavo za češke dežele, češ da državni zbor sploh ni postavljen za to. Prosva doval je proti vsem sklepom, ki se storé in izjavil, da se češki poslanci glasovanja ne bodo udeležili, končno pa dal izraza živim simpatijam češkega naroda za prestolonaslednika. Češki poslanci so potem zapustili dvorano in z njimi vred vsi dalmatinski poslanci. Nemci so se posmehovali temu. Zbornica je potem sprejela Grossov predlog, na kar se je začelo čitanje došlih interpelacij in predlogov. To je trajalo dve uri, ker je bilo podanih nad 300 vlog, vstevši razne vladne predloge. Po nasvetu poslanca Plačka pridejo vse vladne predloge na prvo branje; med temi so načrti zakonov glede kmetijskih zadrug, zganjarine, glede vojaških novincev ter zgradbe železnic med katerimi je tudi bohinska. Ministerski predsednik Körber je tem povodom izjavil, da mu nikakor ni samo na tem, da bi zbornica volila delegacijo in kvotno deputacijo, ampak na tem, da parlament sploh dela. Nato je finančni minister dr. pl. Böhm Bawerk v dnevrem govoru pojasnjeval predloženi državni proračun za leto 1901. De bata o proračunu pokaže, ali je nova zbornica sposobna za delo. Dovoljevati proračun je prva pravica parlamenta. Trije proračuni zadnjih let so ostali nerešeni.

Skupni stroški za leto 1901 se proračunavajona 1.641.163.000 K, dohodki na 1.641.997.000 K. torej bi znašal prebitok 843.000 K. Stroški so letos narasli za okroglih 58 milijonov, katere pokrje finančna uprava z večjimi davki.

Nadalje je vitez Jaworski stavil nujni predlog, naj se izvoli odsek 48 članov za sestavo adrese. Isto sta nujno predlagala dr. Pacak in dr. Stransky. — V odseke so bili voljeni sledeči slovenski in hrvaški poslanci: V legitimacijski odsek notar Plantan in dr. Šušteršič, v peticijski odsek Perč in Žickar, v imunitetni odsek pa dr. Klaič in Vencajz. — Imenom „vsenemške zveze“ je podal posl. Schönerer izjavo, da nje goví somišljeniki ne bodo trpeli, da bi vlada narekovala parlamentu program dela; zavzel se je tudi za srednji in mali poljedelski stan, kateri je bil v prestolnem govoru prezrt. — Posl. dvorni svetnik dr. Ploj je interpeliral radi postopanja okrajnega glavarja v Ljutomeru pri znani sokolski slavnosti. Posl. vitez Berks je vprašal justičnega ministra radi jezikovnega kurza avskultantov v Celju in radi sodnih imenovanj na Spodnjem Štajarskem.

V naslednji seji v sredo dne 13. t. m., ki je bila deloma jako viharna, je zbornica začela razpravo o adresnih predlogih Jaworski in Pacak sta predlagala, naj se na prestolni govor odgovori z adresno, Bärnreither pa je nasvetoval, naj

bo izjava lojalnosti ves odgovor. V imenu Čehov je odgovoril dr. Stransky. Njegova izvajanja so dala povod ostrim spopadom med Čehi in nemškimi radikali, zlasti ko je Stransky označeval nemški radikalizem, so Schönererjanci vpili: „Denuncijant, Jud!“ Stranski je rekel nemško liberalnim veleposestnikom, da so nemško obstrukcijo podpirali, ali uspehe so želi samo radikali. V prestolnem govoru označeni vladni program je Stransky ostro obsajal, češ, da mora Avstrijo ugonobiti. Adresa je prav potrebna, ker je zadnji čas, da izve cesar resnico. V imenu hrvatsko slovenskega kluba je govoril dr. Ferjančič, rekši, da jugoslovanski poslanci štiri leta niso prišli do besede, dasi imajo mnogo povedati o gospodarskih in narodnih razmerah, zato bo hrvaško-slovenski klub glasoval za adresni predlog. Govorilo je še več govornikov. Uspeh debate je bil sledeči: Za nujni predlog Jaworskega so glasovali Poljaki, Čehi, veleposestniki, vsi Jugoslovani, Rusini, Italijanci, Rumuni in katoliška ljudska stranka. To je dalo skup 175 glasov. Ker je potrebna za nujni predlog dve tretjinska večina, je bil predlog odklonjen. Na to je zbornica sprejela predlog Bärnreitherjev, da gre k cesarju samo predsedstvo in mu izjavi lojalnost zbornice. Na to je dobil besedo posl. Kramar, ki je govoril ostro zoper Schönererjance. — Tekom seje so Nemci večkrat pokazali, da so njihove govorance o resnem delu samo puhle fraze, da ni Nemcem za nič drugega kot za nadvlado v Avstriji; poslancu Hrubýja, ki je govoril češki, so zasmejevali in se mu rogali ves čas, dokler ni končal.

Prihodnja seja je bila v četrtek dne 14. t. m.; na dnevnem redu so bile volitve v obrtni odsek in prvo branje vladnih predlog. — Rešiti bo treba tudi kmalu vprašanje, so li dovoljene interpelacije v nenemških jezikih. Poslovni red nima nobene jasne določbe v tem oziru, a zadnja leta se je udomačila navada, da so se čitale in tudi v zapisniku tiskale nenemške interpelacije. Novi predsednik grof Vetter je v zadregi, ker bi rad ustregel na obe strani.

V seji poslanske zbornice dne 14. t. m. so češki poslanci izročili predsedniku popolnoma izgotovljen načrt adrese in predlagali, naj predsednik izroči to adresno cesarju. Poslanci pravijo v tej adresi, da le, če bi cesar z enako ljubeznijo objemal vse narode, zavladajo v državi boljše razmere in žele, da bi vlada uredila jezikovno vprašanje, a državna previdnost zahteva, da se uredi jezikovno vprašanje za vse narode pravično. Ko so govorili še poslanci Šušteršič in Malorusa Wassilko in Kos, je bila razprava zaključena. Češki predlog o odresi je bil odklonjen.

Potem je poslanec Noske povdarjal, da širši krogi težko pričakujejo rešitve novele; zato naj peticijski odsek hitro reši dotične zahteve.

Prihodnja seja bo dne 20. t. m.

Bivši kralj Milan Obrenović †

Na Dunaju dne 11. t. m. umrlí prejšnji kralj srbski Milan je bil rojen 22. avgusta leta 1854, in je bil torej star samo 47 let. Vzgojen v Parizu je bil leta 1868 po umoru kneza Mihaila

izbran od velike skupščine srbske v starosti 14 let knezom Srbije. Vladarstvo je nastopil leta 1872 in 10 let pozneje 6. marca 1882 je bila Srbija proklamirana v kraljestvo. Kraljeval je Milan ravno sedem let, ker se je leta 1889 odrekel kraljevski kroni na korist svojemu sinu Aleksandru. Od tedaj je živel delj časa v Parizu, med tem se je odrekel tudi vsem svojim kraljevim pravicam, a leta 1894 je na ukaz svojega sina dobil zopet vse svoje prejšnje pravice kot ud kraljeve rodbine.

Niti 70 let ni od tega, ko se je še razstrebé srbskih trdnjav svetil turški polumesec, in so po ječah zdihovali srbski knezi, v kazni, ker so poskušali osloboditi se turškega jarma. Turčija je bila tedaj že na propadu, a toliko moči je še imela, da je s kruto silo zamorila vsak poskus rešiti se njene nadvlade. Da si obvarujejo moč, so turški sultani podpirali razne manjše kneze po Srbiji, da so si na ta način ohranili vsaj nekaj prijateljev. Tako je bilo tudi s prvim Obrenovićem Milošem, ki je bil vojvoda v Uzici. Sultan ga je imenoval vrhovnim knezom, in je ta s pomočjo turške vlade združil Srbe pod svojo upravo. In od nje je bil tudi Miloš potrjen kot dedni knez, to se je zgodilo l. 1830. A v deželi se ni zavičal mir; menjali so se vladarji, divji boji so besneli, in še leta 1862 je Ašir paša bombardiral mesto Bělggrad, in leta 1868 je bil umorjen Mihail, stric sedaj umrlega razkralja.

Iz središča zahodne civilizacije Pariza je prišel Milan še kot deček za vladarja v Srbijo, ki je še krvavela iz tisoč ran, in ki je še le komaj dosegla skromen političen obstoj. Treba je pomisliti, s kolikimi težavami se je bilo boriti mlademu kralju v deželi, kjer so še vladali pravi turški nazori, kjer so bili izbruhi divje krvoželjnosti nekaj navadnega.

Vrhu tega je bil Milan vzgojen v tujini brez očetovega ali materinega nadzorstva, ter je moral po svoji polnoletnosti leta 1872 že pričeti samostojno delati. V svojem življenju je kot človek in vladar pokazal, da ga je priroda obdarila z velikim talentom in posebno gibčnostjo duha, a na drugo stran zopet je pokazal, da ni bilo v njem nikakih moralnih kreposti. V njem je prevladalo nagnenje do potratnosti, razkošnega življenja, in to nagnenje se je razvilo pozneje do strastnosti, ki ni poznala nobenega oziira več. Svojim osebnim potrebam je moč žrtvoval vse: svojo veliko poslanstvo v slovanski družini, svoj ugled, ljubezen svojega naroda in slednjič svojo — krono. Milan je bil narodu srbskemu v nesrečo: bil je vir groznim krizam, gospodarskemu polomu, velikemu pohujšanju, in bilo je trenutkov, ko se je zdelo, da je katastrofa za dinastijo Obrenovićev neizogibna. Njegovemu nepremišljenemu ravnanju so bili čisto krivi hinavci, katerih je imel polno okrog sebe, ki so mu v lice hvalili in odobravalí vse, kar je storil, a za hrbtom so ga krivili vseh pregreh, v katere so mu svetovali sami.

Najzaslužnejši del Milanove vlade je bila doba ob času vojske s Turško leta 1876 in leta 1878; tedaj se je oslobodila Srbija turške nadvlade in si povečala svoje ozemlje po berolin

skem kongresu. Ta uspeh bi bil Milanu zagotovljeno častno mesto v zgodovini, a prišlo je do bratovne vojske med Srbijo in Bolgarijo, ki se je završila z ljutim porazom Srbij pri Slivnici in Pirotu leta 1886. Vsa nesreča, v kateri je Milan pahnil Srbijo s to vojsko, se zročila v dejstvo, da je tista mala Srbija, ki je bila nekdanji brez dolega, leta 1887 imela 287 milijonov dolga. Od tedaj je padel Milan vedno nižje in propad med njim in narodom je bil vedno širši. Slednjice se je odpovedal kroni leta 1891, se je bil, ker je bil v velikih denarnih stiskah, za tri milijone celo odpovedal domovinstvu v Srbiji. A leta 1894 je prišel zopet v Srbijo, dobil sina popolnoma pod svojo oblast in začele so se grozne spletakarije. Pridobil si je zaslombo armade, in oprt na to je začel kruto preganjati vse, kar mu je bilo na poti. Radikalna stranka predstavljala naroda, je trpela neizmerno, ječe so se polnile s samimi veleizdajalci in državnimi zločinci. Na gola obrekovanja plačanih ljudi so romali najboljši patriote, vsaki, ki so prelivali kri za domovino, v ječe, kjer so jih ukovali v spono. Vsaka obramba od strani obtoženca je bila izključena, izreka so se grozne obsodbe, nad katerimi se je zgražal ves svet.

Milan je stal pod pokroviteljstvom Nemcev, Židov in Ogrov ter po tem uravnaval svojo protislovansko politiko. Lahko bi bil postal svojemu narodu knez — preporočitelj, a mesto tega je bila doba njegovega vladanja doba propada nja, trpljenja in nesreče.

Celjske in štajarske novice.

(Major Ivan Debelak.) Dne 15. t. m. zatisnil je za vedno oči blagi rodoljub in kr. major Ivan Debelak. Rajni služil je vedno odsoten od domovine, katero pa je neizmerno ljubil. Pred štirimi leti obšel je v vojaški službi na Ogrskem tako, da je bil primoran stopiti v pokoj. Naselil se je v Celju in bil takoj član narodne čitalnice in drugih narodnih društev. Pa bolezen mu ni dopuščala, se dolgo veseliti napredka Slovencev. Pred letom dni legel je v posteljo, iz katere ni več vstal. Pogreb njegov dne 17. t. m. kazal je, koliko je imel rajni prijatelj in spoštovanja. Blag mu spomin in lahka mu bodi domača gruda, katero je neizmerno cenil!

(Politično društvo „Naprej“ v Celju) izbralo je na svojem občnem zboru dne 15. t. m. v odbor naslednje gg.: Predsednik dr. Josip Karlovšek, podpredsednik dr. Ivan Deček, tajnik Ante Beg, blagajnik Ivan Likar, odborniki: notar Lovro Baš, dr. Vlad. Ravnihar, dr. Juro Virant, Fr. Vošnak in Ivan Rebek.

(Glede ponarejanega žganja) je izdalo celjsko okrajno glavarstvo strog ukaz občanom ter vsem javnim organom, naj takoj naznanijo vsakega prodajalca žganih pijač, katere dela sam s pomočjo špirta in primesi.

(Premestitve pri južni železnici.) Načelnikom postaje Hrastnik imenovan je Fr. Sajovic, po rodu in mišljenju zaveden Slovenec. Načelnik postaje Št. Jurij ob juž. žel. g. Glassner, premeščen je kot načelnik v Peggau. Dasiravno rodod Nemec, bil je Slovincem jako naklonjen in v obče zelo priljubljen. Na njegovo mesto je prestavljen Fr. Ličen, sedaj pristav v Mariboru, rodod Slovenec, toda v svojem nastopu jako hladnokrvn in nepristranski. — Prebivalcem obeh krajev lahko čestitamo na novi pridobitvi. — Res značilno je od južne železnice, da je vendar enkrat nastavila v slov. trgu tudi slov. postaje-načelnika, ko je sicer slovenske uradnike najraje nastavljala v nemških krajih, samo, da se ni kršil nemški značaj južne železnice. Najbrže je prišla do prepričanja, da bode zamogla le tem potem ugoditi vsestranskim željam in zahtevam slovenskih prebivalcev in se s tem obranila na daljnih pritožbam.

(Maškarada „Celjskega Sokola“) 17. t. m. je sijajno uspela. Med mnogobrojnimi udeleženci je bilo zlasti veliko krasnih mask in kostumovanih. Ob melodičnih zvokih naše narodne godbe se je plesalo živahno in neumorno do ranega jutra. Obširno poročilo objavimo prihodnje.

(„Kurentov večer“ celjskega pevskega društva) vrši se, kakor smo že poročali, danes, v torek v veliki dvorani „Nar. doma“. Zabava

traja do poldneva, druga dvorana pa bo namenjena teljakihi večerji, ki jo bodo organizirali mladi ljudje. Kurentovanje bo bilo zelo zanimivo, saj bodo kurenti med drugim nosili tudi posebne kostume, ki jih bodo izdelali sami. V večerji bodo sodelovali tudi člani društva, ki bodo predstavili svoje nastopne programe. Vse udeležence bo veselilo tudi bogat program zabav, ki ga bodo pripravili člani društva. V večerji bodo sodelovali tudi člani društva, ki bodo predstavili svoje nastopne programe. Vse udeležence bo veselilo tudi bogat program zabav, ki ga bodo pripravili člani društva.

(Plesni venček „Celjskega Sokola“) podnovega društva je v celjski populaciji vse udeležence obžalovanja vredno je le to, da vsaki narodni krogi se tako malo zanimajo za to preprosto društvo. Upamo pa, da se bodo iz tega vzroka prihodnje vsaj člani združili v večjem številu.

(Ogenj) je nastal v noči od pretečene nedelje na ponedeljek v izločnih prostorih malarja Hobachera v Neckermannovi hiši v Celju. Telo je menda celo nedeljo popolnoma in celo noč, a zapazili so dim šele v ponedeljek zjutraj. Škoda je precej velika.

(Duhovniška vest.) V Dramlje je prišel za kaplana g. Anton Zavadič.

(Škofija lavantinska) ali mariborska šteje po 24 dekanijah 819 župnij, po teh je 138 kaplanij nameščenih in 55 praznih v sled pomankanja duhovnikov. Vseh katoličanov po škofiji je okoli 510.983 oseb; na ednega dušnega pastirja pride na skrb povprek po 1.407 duš. Celokupno število duhovnikov, posvetnih in redovnih, službujočih in umirovljenih znaša 493 oseb, med njimi jih je 14 zlatomašnikov. Poleg 219 župnijskih cerkev imajo škofiji še 452 cerkev-podružnic, torej 671 obojih skupaj.

(Učiteljske premembe) Na dovoljenje dežel. šol. sveta menjali sta s službama učiteljici Viktorija Gradišnik Taučer v Bučah in Roza Preskar v Polju pri Kozjem. Učitelj voditelj v Pečici (kozjanski okraj) je postal g. Josip Čuček, dosedaj učitelj pri Sv. Miklavžu nad Laškom. Zastopna učiteljica Olga Kline v Arčičah postala je stalna na svojem mestu.

(Častnim občanom) je imenoval občinski odbor v Št. Ilju pri Velenju veleposestnika in vrliga rodoljuba g. Ivana Kranjca za njegove velike zasluge v blagor občini.

(Nov premogokop.) Velenjski Lapp je začel kopati premog tudi blizu železniške postaje Turška vas.

(Šoštanj-Celje) Tukaj začutil se je v soboto 16. t. m. ob polu 10 h. zvečer precej močan potres, ki je trajal okoli 5 sekund. Škode ni nobene vendar pa so se po izbuh razobešene table in drugi predmeti majali. Včeraj imeli smo 26° R., danes v nedeljo samo 15° R. mraza.

(Na Laškem) skočil je parni stroj tovornega vlaka med prevažanjem raz tira. Druge nesreče ni.

(V Loku pri Zidanemmostu) umrla je pretekli teden občečislana žena Katarina Fon, stara 73 let. Rajna bila je mati sodnemu svetniku A. Fonu v Mariboru in profesorju Ivan Fonu v Celju. Blag ji spomin!

(Posnemajte jih.) G. Jože Šetinc, odvetniški koncipist v Brežicah, je nabral med člani tamšnje čitalnice 36 kron za podporno društvo na celjski nemškoslavenški nižji gimnaziji. Darovali so gg.: Dr. Gvidon Srebre ustanovnik 20 K, Jože Šetinc 2 K in drugi gg. čitalničarji 14 K. Prisrčna hvala vsem posnemanje vrednim podpirateljem naših revnih dijakov!

(Izvoz živine iz brežiškega okraja) je zopet dovoljen.

(Novo šolsko poslopje) zidali bodo pri Sv. Rupertu v Slov. goricah. Stavba je proračunjena na 51200 K ter je poslata ponudbe do 7. marca t. l.

(V Radencih) išče lastnik kopališča milijonar Hildebrand kopališnega zdravnika. Ker pa se mu smili denar, bi želel, da se nastavi zdravnik kot okrožni zdravnik, katerega bodo plačevali občine. Kmetijski dobrotnik orehovski Wratschko pa gre baje milijonarju v tej stvari krepko na roko.

vlak je povozil v predoru na Semmelsdorfu Jos. Polandta. Nadzoroval je vlake, ki so prihajali v predor, a se ni mogel pravočasno premakniti, zato je povozil vlak. Tokajnikova rodbina živi v Celju.

Druge slovenske novice.

(Osebine vesti.) Naučno ministerstvo je imenovalo realnega profesorja in okr. šolskega nadzornika Frančiška Levca in profesorja obrtno strokovne šole J. Vesela, oba v Ljubljani, za višinske komisarje za skupno nadziranje obrtnih nadatvalnih šol na Kranjskem in sicer za dobo treh let. — Deželni vodni čeljar v Ljubljani, g. Hadvi Zariš je imenovan pristavom ravnateljstva pomožnih gradov. — Za višja poštarja sta imenovana gg. Fran Zorman v Nabrežini in A. Hanf v Kočevju.

(Promoviran) je bil na graškem vseučilišču dne 15. t. m. g. Fran Windischer, konceptni praktikant pri o. kr. deželni finančni direkciji v Ljubljani.

(Potres.) Pretečeno soboto po 9. uri občutiti je bilo v Ljubljani, pa tudi po Gorenjskem, prav močan potresni sunek, ki je trajal skoraj pet sekund. O škodi še ni nič znanega.

(V ljubljansko deželno bolnico) so sprejeli minuli mesec 671 bolnikov. S preostalimi iz prejšnjega leta je bilo v oskrbi 1030 oseb. Ozdravljenih so odpustili 368, umrlo jih je pa 41.

(V Ameriko) se je iz ljubljanskega južnega kolodvora odpravilo dne 15. t. m. po noči ob 12. uri 205 oseb, večinoma moških z Dolenjskega in Notranjskega.

(Uboj.) Na državni cesti skozi Visoko in Hutemaže pri Kranju je v noči od 12 na 13 t. m. neki mlinski blapac zaklal Valentina Kerna iz Hutemaže v srce, tako, da je obležal mrtev na mestu.

(Premog so zasledili) v Ravtah nad Logatcem v bližini župne cerkve. Konsorcij, ki bo pričel z nadaljnjim izkopavanjem, se je že osnoval.

(K ljudskemu štetju.) Skupno število prebivalcev v sodnem okraju Postojna znaša ob novem letu 13.069, v sodnem okraju Ilirska Bistrica 11.228, v sodnem okraju Senožeče 5530 in v sodnem okraju Vipava 12.085, torej skupno 41.912 prebivalcev napram 41.479 v letu 1890.

(Gospodarska organizacija.) V Leskovcu pri Krškem so ustanovili Raffaisenovo posojilnico. Enako bodo osnovali te dni v sosednjih Cerkijah.

(Zmrznjeno so našli) dne 14. t. m. pri nekem kozolcu blizu Mokronoga Marijo Rodo. Umrla je bila stara kakih 58 let. Našli so jo v hudi zimi boso, kaj jo je gnalo v silnem mrazu brez obuvala iz hiše, ni znano.

(50letnica družbe sv. Mohorja) bomo praznovali letos. Vsak Slovenec naj ob tej priliki poskrbi, da bo tudi on član naše zaslužne družbe; s tem proslavimo najlepše to 50letnico.

(Gimnazija v Št. Pavlu) na Koroškem je dobila za 5. 6. 7. in 8. razred pravico javnosti in sme izdajati tudi zrelostna spričevala.

(Koroške novice.) Umrli je v Velikovecu notar Josip Rainer. — Pri telovadbi ponešrečil se je v Celovcu nek korporal 17. pešpolka. Vojak je vsled poškodb umrl. — Vsled opeklin je umrl v celovski bolnici nek siromak. Grel se je ob peči in se smrtno nevarno opekel. Zanimivo je, da je siromak trdil, da nič ne čuti opekline, in da bi se bil še dalje pritiskal k peči, da ga niso drugi odstranili. — Občina Blčaves in Zgornja Vesca se odločita od pošte v Kotmarivasi in pridružita pošti na Bistrici v Rožu. — Novo žandarmerijsko postajo so dobili na Bistrici v Rožu. — Pri občinskih volitvah v Št. Kancijanu je zmagala slovenska stranka. Čudne reči so se dogajale v tem kraju pri ljudskem štetju. Cela vrsta ljudi se je dala šteti za Nemce, dasi ne znajo nemški; to pa zato, ker hodijo njihovi otroci v Velikovec v nemško šolo.

(Novo italijansko društvo v Tretu) Tržaški neodrešenci snujejo novo politično društvo, ki ima naslov „Zveza za obrambo narodnosti“. Dobili so pri zadnjih volitvah, kakor znano, vse mandate, a veliko število glasov, do katerih so se povzpeli Slovenci zlasti v V. kuriji, jim je povzročilo tak strah pred pretečim porazom, da

se hočejo združiti v omenjenem društvu. V su-
teresu tržaških Slovencev in sploh Slovanov je,
da se tudi oni organizirajo še trdneje; ne tržaški
Slovenci bodo storiili brez dvombe svojo dolžnost.

(Tržaška posojilnica in hranilnica) je
imela v prvih 6 tednih letošnjega leta že an-
milijon kron prometa. Tako lepo napreduje ta
zavod v korist tržaških Slovencev.

(Pod voz je padel) v Gorici posestnik F.
Devetak, ko se je po noči peljal skozi mesto,
pri tem ga je kolo tako težko povozilo, da je
drugi dan umrl.

(Ljudsko štetje) V goriški okolici je bilo
z dnem 31. decembra 1900 — 7285 hiš, s 40834
prebivalci. V sodnem okraju ajdovskem 2250
hiš s 14471 prebivalci; v sodnem okraju kanal-
skem 2272 hiš s 13301 prebivalci.

(Požar je uničil) v Kazljah 6 gospodar-
skih poslopij. Ker je bila burja, se je ogenj ču-
dovito hitro razširil. Pogoreli so zavarovani, in-
doba razun enega, ki je zaostal s plačilom za-
varovalnine, odškodnino.

(V gradiški jetnišnici) je hotel te dni nek
Tržčan usmrtiti načelnika čuvajev, Mozetiča.
Ko je ta pregledaval celice, ga je napadel omen-
jeni jetnik ter ga hotel z nekim ostrim orodjem
zabosti v trebuh, kar bi se mu bilo tudi posre-
čilo, da ni prišel nek drugi čuvaj vmes, ki je
odbil napad. S težavo so ukrotili napadalca in
ga zaprli v posebno temnico.

(Za Dantejev spomenik) ki so ga hoteli
Italijani postaviti v Zadru, je vlada prepovedala
nabiranje prispevkov ter utemeljila to svojo
uredbo s tem, da vlada v Dalmaciji velika beda.

Dopisi.

Iz Studenic. Predpusna veselica „Bral-
nega društva v Studenicah“ se je kaj dobro ob-
nesla. S posebnim veseljem konstatujemo, da se
i naše kmečko ljudstvo za veselice, prirejene v
prid „Bralnega društva“, zanima. Vrlim sosedom
iz Poljčan, Pekla in Makol pa izrazimo najiskre-
nejšo zahvalo za zvesto prijateljstvo, ki ga ob
takih prilikah Studeničanom vselej kažejo. Igra
„Boter Debelak“ (spisal g. učitelj Oskar Žolnir)
se je uprizorila prav dobro. Gospod Ivanuš pa
je tudi izborni umel občinstvo s prekrasno
overturo pripraviti na igro. Glede igre je težko
kateremu izmed cenjenih diletantov priznati več,
nego drugim, ker tekmovali so v originalnosti,
kar se jim je tudi posrečilo. Posebno ugajal je
dvospev na koncu drugega dejanja, ki sta ga
pela Anica in Gornik (gdč. Svetlinova in gosp.
Žolnir). Da boter Debelak (g. Koki) svojih „po-
gvircan“ ni brezuspešno pel, značil je glasen
smeh zbranega občinstva.

Vse pesmi spremljal je izborni orkester g.
Ivanuša iz Poljčan. Omenjeni gospod nam vselej
zdatno pripomore, da se veselice, zlasti pa igre,
godba in petje tako dobro vrše. Nastopil je
potem pevski zbor „Dravinja“, in sicer v svoji
novi obliki, pomnožen. Ljubke maske rajale so,
dokler niso zapeli Koropčevi petelini ter je
Terpsihora začela postajati utrujena.

Vrlim sotrudnikom zahvala, „Bralnemu
društvu“ procvit, ljubim gostom pa „na veselo
svidenje v Studenicah spomladi, v cvetočem
maju!“

Šmarje pri Jelšah. Zadnji dopis iz na-
šega navidezno ponemčujočega se trga v cenj.
„Domovini“ je napravil precej prahu. Videlo se
je, da je segel v sršenovo gnezdo. Bilo pa je
tudi nujno potrebno, zakaj našim nemškutar-
skim petelinčkom zrasel je v polpreteklem času
plavičasti grebenček do skoro neverjetne velikosti.

Če hočemo, da ne bo pri prihodnjih držav-
nozbornih volitvah med našimi volilci toliko
narodnih kukavice, kakor jih je bilo letos, treba
se nam je pred vsem otresti dosedanje mlač-
nosti in brezbriznosti, skrbeti nam je zakonitim
potom, da se število naših pomnoži, nasprot-
niško pa čim več skrči. Večinoma je to od nas
samih odvisno.

Trško slov. razumništvo bi moralo zlasti
v narodnih ozirih prednjačiti in zgled dajati.
Doshdab smo to značilno črto precej pogrešali
in tuintam je bilo celo videti, da je okolica
često zavednejša.

Dne 2. svečana t. l. je priredila tukajšnja
„Čitalnica“ svojo veselico. Vsled neugodnega

vremena ni prišlo toliko ljudi, kot bi bilo želeli,
kolikor se jih je pričakovalo. Vendar je bilo
primerno lepo število poslušalcev, ki so se
je pravogovorno slov. gov. in slov. pesni
v našem trgu slabovala. V vsaki hiši, v vsaki
pomoči sta polni čustev in pesni, ki so jih
sentimentalno kvarteto in pa solistično.

Žal, da ni bilo večje mase občinstva, ki
bi se je prišlo videti. Druge leta smo se morali
blizu okoliščin, ki jih nismo mogli vplivati na
nav odvrniti. Žal, da ni bilo večje mase občinstva,
ki bi se je prišlo videti.

Nečesa pa je treba pohvaliti omeniti. V
naši narodnjaki, izvemo enega in vsa družastna
dame govorile so izključno slovenski, kar je
potrebno omeniti. Vidi se jim, da v one ne ma-
rajo več za nemško „Staatsprache“. Le dosledno
naprej!

Naj še sporočim o zanimivem posetu, s
katerim je počastil naš trg bodoči notar Vili-
bald Svoboda. Prišel je iskat stanovanja in
baje pozvedoval po novih somišljenikih.

Sedanji notar Toplak in obetajoči se Svo-
boda sta si po duhu dokaj bližna. Vendar je
poslednji nekoliko drznejši od prvega, kar to-
zato bržčas še preje degospodari.

Evo primera njegovega namizavaneza za-
četka:

Vilibald Svoboda da poklicati tukajšnega
tržana A. v stanovanje notarja Toplaka. Videti je
bila obema neka „ginjenost“ in g. Vilibald je go-
voril, samoočebni umevno nemški, nekako tako
le: „Jaz govorim prav rezko. A: Menite, da se
Vas bojim? V: Veste, gospod A, jaz sem Nemec.
A: Gotovo bolj miren Nemec; zakaj zagrizen
Nemec ne izbaja v Šmarju. V: Jaz pa upam,
da si pridobim navzlic temu ljudsko naklon-
jenost.“ Vilibald Svoboda meni torej, da bo pri
nas uspeval? Če bo pamet „nucal“, sicer ga
vzamemo večkrat na muho.

Prizanesljivost napram našim političnim
nasprotnikom je ravno v sedanjih časih neu-
mestna. Čim bolj smo popustljivi Slovenci, tem
bolj se napihujejo nemškutarji. To opazujemo
n. pr. na našem lončarju in prodajalcu kravjih
kož Streharju, temu šmarskemu „der kleine
Gernegross.“ Prihodnjč nekaj o okoliških Nemcih
in raznovrstnih „Wagnerijancih.“

Narodno-gospodarske novice.

**Ne zanemarjajmo v gospodarstvu malen-
kosti! Red, knjigovodstvo in proračun v
domaćem gospodarstvu.**

In vendar se nahajajo po velikih mestih
ogromne knjižnice s stotisoči knjig, katere čita
vsak dan na stotine ljudi, a vendar poteko
tedni in meseci, in ne izgubi se ne edna izmed
teh knjig: vse to pa doseže točen red s pomočjo
vestnega in natančnega knjigovodstva! Brez šte-
vila podobnih dokazov o dobrem uspehu gospo-
darstva s pomočjo knjigovodstva in o njega ne-
uspehu ob zanemarjanju knjigovodstva dalo bi
se navesti. Dovoljen nam bodi le še eden pouč-
ljiv in svarilen zgled iz svetovne zgodovine.
Anglež Sheridan namreč, član poslanske zbor-
nice in dolgo časa vpliven javen finančni uprav-
nik, posestnik velikanskega gledališča in pisa-
telj, mož, čegar družbe so si želeli celo nadvoj-
vode in drugi veljaki, postal je edna izmed naj-
nesrečnejših žrtev zapravljenosti in zlasti zane-
marjenja knjigovodstva. Ne imajoč v svojih go-
spodarskih zadevah nikakšnega pregleda, od
ljudij, ki so poznali njega gospodarsko lahko-
miselnost tako brezvestno izkoriščan in goljufan,
da je mnogim taisto svoto po večkrat zapore-
doma izplačal, dočim pošteni upniki niso do-
segli niti novčiča povračila, bil je ta mož sled-
njič kruto preganjan od resničnih in tudi neres-
ničnih goljufivih svojih upnikov. Le smrt ga je
rešila birčev, ki so ga hoteli še iz bolniške po-
stelje odvesti v ječo za dolžnike.

Zgodovina in skušnja nas uči, da so na-
predni gospodarji že pred več nego dvema tisoč
leti po zaslugi cenili gospodarsko knjigovodstvo
in da jo smatrajo vsi misleči ljudje še dandanes
za mogočnega pospeševalca gospodarskega na-
predka. Pisatelj Ciceron nam pripoveduje, da je
za njega časa v vsaki rimski hiši igrala pre-

stava, ki je bila gospodarska knjiga, v katero so se
zapisovali vsi dohodki in izdatki in katera je
bila vsakemu gledala razmer v vsem gospo-
darstvu. Takojšnja mesta so kot največje
gospodarske knjige, v katerih
so zapisane od kraljev jim podeljene pra-
vne in v katerih so se nahajali tudi seznamki
mestnega premoženja in mestnih pridobitev in
izdatkov. Iz preteklih stoletij imamo slednjič v
priročni obliki dandanašnje zemljiške knjige,
knjigovodstva torej, ki so kot zanesljiv vsako-
mur priroten pregled o gnotnem stanju posa-
menih gospodarjev svojega okrožja za kredit
in za vsa gospodarski promet očitno preveli-
kega pomena. Kdor preiščuje upravo naših
pošt in naših davčnih uradov in druga javna
knjigovodstva, ki omogočujejo najzvišnejše go-
spodarstvo s sto in s sto milijoni premoženja z
vsakomur zadostno znano občudovanja vredno
natančnostjo, ta ne more niti trenutek, to upamo,
dvomiti o velikanski važnosti dobrega knjigo-
vodstva v velikem in malem gospodarstvu.

(Konec prihodnjč.)

Politični pregled.

(K položaju v državni zbornici.) Kdor bi
po sedanjih sejah v parlamentu hotel sklepati,
da je nevarnost obstrukcije popolnoma odstra-
njena, in da se bodo zastopniki češkega naroda
z dosedanjimi taktiko, ko so se samo branili, zado-
voljili tudi v bodoče, ta bi se motil. V najširjih
slojih češkega naroda vlada nezadovoljnost nad
premalo energičnim postopanjem svojih poslan-
cev v zadevi nemških interpelacij. Češki narod
je pri zadnjih volitvah pokazal na jasn način
svoje želje, da si pridobi češki jezik v parla-
mentu in drugod popolno enakopravnost. Zato
se bodo morali poslanci ravnati po željah svojih
volilcev in s krepkim nastopom porušiti nemško
mogočnost. Zato pa bo prisiljena tudi vlada
sporazumeti se s češkimi poslanci, če se bo ho-
tela izogniti obstrukciji.

(Slovenci v državnozbornskih odsekih.) V
proračunski odsek sta izvoljena iz „Hrvaško-
slovenskega kluba“ Robič in Vuković, iz sloven-
ske centrale pa Povše in Barvinski. V deželno-
brambni odsek sta izvoljena iz hrvaško-sloven-
skega kluba dr. Ploj, iz centrale Pogačnik. V
železniški odsek so izvoljeni iz hrvaško-sloven-
skega kluba Biankini in dr. Tavčar, iz centrale
pa Gregorčič in dr. Šušteršič.

(Razkol v slovenski delegaciji na Dunaju.)
Štajarski državni poslanec Robič je z ozirom
nato, ker se mu je očitalo, da je on pregovoril
poslanca dr. Ploja za vstop v „Hrvaško-slovenski“
klub, objavil v „Vaterland-u“ nastopno pismo:
„Jaz si nisem prisvajal ni politične vzgoje go-
spoda dvornega svetnika Ploja, niti nisem skušal
kakorkoli vplivati na njegov sklep. Dejstvo pa
je, da sem g. dr. Šušteršiču odkrito razložil
vzroke, ki govore za združenje vseh hrvaških
in slovenskih poslancev v ednem klubu, ki go-
vori, da je v korist slovenskega naroda tako
združenje celó neizogibna potreba — žal, da
nisem imel uspeha. Svojemu konservativnemu
krščanskemu mišljenju ostanem zvest tudi v
bodoče vkljub vsem napadom, ki se uprizarjajo
na mojo osebo. Jaz sem tudi danes še trdnega
prepričanja, da je očitna nezmisl, ako se v
razcepljenju slovenskih poslancev v parlamentu
in v razcepljenju slovenskega prebivalstva na
Štajarskem hoče iskati kakšna korist sloven-
skega naroda.“

(Odstop Körberjev?) V dunajskih politi-
čnih krogih se govori, da odstopi Körberjevo mi-
nisterstvo že pred Veliko nočjo ali pa med ve-
likonočnimi prazniki in sicer vsled tega, ker ni
prav nikakega upanja, da bi to ministerstvo
zamoglo doseči kak uspeh. Koliko je na teh go-
vorih resnice, se seveda se ne da presoditi.

(Vprašanje glede nemških interpelacij) še
vedno ni rešeno. Predsednik graf Vetter je raz-
pravljal v tej zadevi z raznimi parlamentarci.
Načelnik „Hrvaško-slovenskega kluba“ dr. Ivčević
je grofu Vetterju rekel, da bi njegov klub smatral
odklanjanje nenemških interpelacij za kršenje
ravnopravnosti in za provokacijo Slovencev in
Hrvatov. Nemške stranke so se postavile na
stališče Bärnreitherjevo, da smejo v zapisnik

priti samo nemške interpelacije. Sodi se, da bo Vetter sedaj ali poskusil kot predsednik stvar dognati ali pa bo odločitev prepustil zbornici.

(Avstrijska posest v Kini) Po zgledu ostalih držav si je prisvojila tudi naša monarhija košček kitajske zemlje, da si sežida na njem konzulatsko poslopje za uradništvo in druge avstrijske podanike. Zasedeni svet meri 116 km² ter se nahaja ob cesarskem prekopa. V ogrskem državnem zboru pa meni vsled tega opozicija pozvati ministerskega predsednika na odgovor, kako je mogoče v to privoliti, ker okupacija ni v interesu Mažarov.

(Srbija ob Milanovi smrti) Vkljub slabemu glasu, na katerem je bil Milan v Srbiji in sploh po celim svetu, je nenadno poročilo o njegovi smrti povzročilo v Srbiji pravo vznemirjenje. V hipu, ko se je ves srbski narod tresel pred pretečo Milanovo vrnitvijo v domovino, je prišla vest o njegovi smrti, in vkljub temu je zavladovala po vsej deželi žalost. Narod pozablja hitro storjene mu krivice, in zdaj ko je minila nevarnost, se spominja Milanovih zmožnosti. Njegova smrt je za nadaljni razvitok srbskega naroda velikega pomena. Sedaj ko je minil strah pred Milanom, bo upor napravljen novim razmeram, ki so nastale po poroki sedanjega kralja, mnogo krepkejši, in od Aleksandra samega je odvisna usoda dinastije Obrenovičev. Če ugotovi kralj ljudski volji, si bo pridobil s tem njegovo ljubezen, nasprotno pa se bo pojavilo gibanje zoper kraljevo hišo. Po smrti Milanovi so se spremenile tudi vnanje srbske razmere; pred vsem se je vpliv Avstro-Ogrske na Srbijo zmanjšal, četudi je srbsko ljudstvo vneto za prijazne odnose do sosedne monarhije. Srbija se bo približala Črnogori, in prijateljstvo carja ruskega zavisi edino od notranje politike kraljeve. V Petersburgu so gojili do Milana pravo sovraštvo in zato notranjih srbskih razmer za čase Milanovega bivanja izvan domovine niso sodili preveč strogo, sedaj bodo pa zahtevali, da se položaj razjasni. Smrt Milanova bo torej velikih posledic za nadaljni razvoj notranje in vnanje politike srbske.

(V Italiji) je ministrska kriza končana in je Zanardeli predsednik novemu ministerstvu. Kralj je potrdil ministre in podpisal imenovanja.

(Iz Macedonije) poročajo: Srbski župnik, Jovanović je bil 15. t. m. na cesti od članov bolgarsko-macedonskega odbora napaden in z bodalom težko ranjen. V zadnem času ni bilo nič manj kot 21 Srbov od Bolgarov ubitih, okrog 50 pa ranjenih. Med macedonskimi Srbi vlada vsled tega velika razburjenost.

(Prvi prestolni govor kralja Edvarda VII.) Pri otvoritvi angleškega državnega zbora 14. t. m. je kralj Edvard VII. položil slovesno prisego. Ta čin se je vršil z vsem nekdanjim sijajem ob takih prilikah, katerega pa je bila pokojna kraljica Viktorija polagoma skoro popolnoma opustila. Kralj se je pripeljal med gromenjem topov v svečanem sprevodu in spremljan od kraljice, drugih členov kraljeve hiše in dvornikov v si jainih opravah. V prestolnem govoru se je kralj najprej spominjal narodnega žalovanja ob smrti pokojne kraljice, potem pa je omenjal južno-afriško vojno, ki sicer še ni popolnoma izvojevana, da pa so glavna mesta in središča sovražnikova v angleških rokah. Potrebščine za vojsko in mornarico, posebno pa še za južnoafriško vojno zahtevajo izdatno povečanje v to potrebne kredita.

(Nemiri v Španiji) postajajo vedno resnejši. Proglašeno je obsedno stanje v Madridu, Barceloni, Saragozi, Valenciji in drugje; kot vzrok sedanjih nemirov navajajo poleg sovražstva napram jezuitom tudi poroko princezinje Asturijske Marije s princem Karlom Burbonskim. Ljudstvo, zlasti dijaki, so bili zoper to poroko; svatba, ki se je vršila pretekli četrtek, ni bila vesela; Madrid je bil obkoljen z vojaki in žandarji, nikdo ni nazdravil mladima novoporočencema, po ulicah pa je hodilo ljudstvo z žalnimi znaki na sebi. Burbonski princ je potomec neapoljskih Burbonov, o katerih je znameniti angleški državnik pisal, da so posebej znanikanje božjega prava. Torej je potomec obitelji, ki predstavlja zatiranje vsake slobode. Njegov oče, grof Caserta je bil eden načelnikov v vojski don Karlosa ter je bil

po končani vojni zaplenjen na smrt, vendar so ga svoji zločini. Vselej naslavlja voljo tega sveta, je zatregadel kraljevo revolucijo, ki je imela nekaterih lastov, ki so postajali vedno bolj in bolj, ker mnogi ljudje, da kralja, ki je bil v tisti klerikalni, in ga je hotel dovesti do kraljeve v Madridu nastopiti kraljevo palato, kjer je bil je zavladoval v njegovi palači vsi stari pred revolucijo, kralj, ki je vladal povsem liberalni stranki, in sta dva stranska klerikalna še izšla pila iz ministerstva. Menili so, da je bil iz Madrida na deželo. Viskont je svojo politiko, z Madridu naročil, naj naštani vsakega tega klerikalnega gibanja in sledstva, s katerimi bi se dalo ljudstvo razbremeniti. Na njegovo so poročila o teh izrekih jako slabo vplivala.

(Vojna v Afriki) Po svojih napovedih uspeh, pridobljen z veliko srečo in spretnostjo si je pridobil David pravico, da ga uvrste med največje vojskovodje na svetu. Tako piše nek Angležem, prijazen list o burškem povelniku Davidu. David se zdaj pomika proti Philipps townu ter namerja prodirati proti zapadu, da se združi z zapovednikom Hertzogom, čegar prednje straže so že prišle v bližino Capstadta. Generala Butho Angleži kruto zasledujejo, pota niti bi ga radi proti izhodu, da bi ga napadli odzadaj Swazijci. A doslej mu še ni bilo posebnih stis, pot mu ja še prosta na 2 strani, a težavo mu delajo le premnogi vozovi in bežeče družine. Zadnji čas so Buri zajeli zopet mnogo angleških konj in razstrelili pet železnih vlakov. Vest, da se je v južni Afriki, zlasti v Kapstadtu, pojavila kuga, je velike važnosti posebno sedaj, ko nabirajo Angleži nove čete za vojsko. Težko da bi mogli nabrati kaj prida vojakov, ker ne mara nikdo pasti v železo črni moriki. Med vojaštvom pa besni še vedno fus, in vojaki umirajo ku poma.

Loterijske številke.

Gradec, dne 16 februarja 1901: 18, 30, 23, 69, 40.
Dunaj: 82, 4, 43, 2, 12.

Izjava.

Izvedel sem, da se je v eni zadnjih števil cenjenega lista „Domovina“ iz Vitanja poročalo, da se je v Vitanju zmaga dr. Pommerja slovesno praznovala, in da bi tisti bil tudi jaz prisostvoval.

Resnici na ljubo tukaj javno izrečem, da meni o taki slavnosti ni znano niti namig, in da jaz pri tej slavnosti nisem bil nikdar navzoč, in kot zaveden Slovenec tudi nisem mogel na nobeden način navzoč biti. Od dopisnika pa terjam, naj svojo trditve dokaže z dejstvom, sicer je v mojih očeh lažnjivec in obrekovalac.

Z odličnim spoštovanjem

Alojzij Arzenšek, župnik v Vitanju

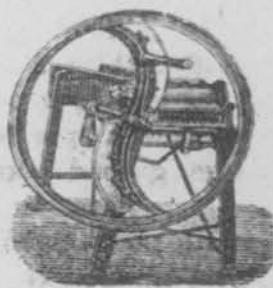
V svojo trgovino z mešanim blagom, sprejemem takoj **krepkega učenca.**

Zahteva se dobro spričevala, in da je iz poštene hiše. Ponudbe sprejema trgovina **M. Bračič** v St. Vidu, (60) 3-2 pošta Planina (Montpreis).

Na debelo. * Na drobno.

Postrežba točna. * Cene nizke.

Peter Majdič

trgovina z železnino „MERKUR“

Celje, Graške ulice št. 12

Priporoča svoje lahke tekoče slamoreznice najboljših sestavov in sesalke za gnojnice.

Daje svojo veliko zalogo izdelkov iz kamenščine, kakor cevi za kanalizacije in stranišča, nastavke za dimnike v vsakovrstnih oblikah, cementa, stavbenih in pohištvenih okovov, kuhinjske priprave, štedilnikov in peči od najpreprostejših do najfinišne izdelave.

Gg poljedelcem priporočam kot najizdatnejše umetno gnojilo Tomaževo fosfatno moko po tovarniški ceni in poljski mavec za gnojenje detelje.

(2) **Zaloga kotlov za žganje kuhati.**

* Staro občinstvo rabim najljubše, si pri priliki ogledati mojo trgovino in zalogo. *

Zahvala.

... in dr. ... boleznih ter ...

Ivan Debelak-a

... in dr. ... boleznih ter ...

rodbina Debelakova.

V Celju, dne 18. februarja 1901.

MLIN

še skoraj nov, z opeko krit, z dvema tečajema, stoječ ob okrajni cesti se proda. Cena in drugo se izve pri

(70) Anton Kušek, Planina pri Sevnici.

Dobro ohranjen

(63) 2-2

glasovir in gosli

so po jako nizki ceni naprodaj. — Natančneje pove nuditelj V. Jarc v Braslovčah.

Za gostilničarje, trgovce ali kapitaliste!

Lepo posestvo

obstoječe iz velike noveše hiše in obsežnega sadnega vrta, je naprodaj. Hiša stoji v živahnem trgu na Kranjskem v lepi legi tik kolodvora ter ima renomirano restavracijsko sobami za tuje; zaradi velikega prometa bi bila posebno pripravna za trgovino z deželnimi izdelki. — Najemnina vseh vedno oddanih prostorov obsega po odbitku davkov in popravil čisto glavnico 70.000 K, nara unši gostilniškega dobička.

Posestvo se proda zaradi zasebnih razmer dosti pod izkazljivo intabulacijo. Kupec bi moral plačati na račun 14.000 do 16.000 K, ostala kupnina lahko ostane zavarovana. (59) 2-2

Pojasnila daje dr. D. Treo, odvetnik v Gorici.

Franco Varlec, trgovec v Brežicah išče za svojo mešano trgovino pod ugodnimi pogoji

trgovskega pomočnika.

Prednost se daje takim, ki so veščji korespondence v obeh deželnih jezikih ter knjigovodstva — in so vojaščine prosti.

Ob enem se sprejme spreten prodajalec.

Ponudbe naj vložijo le zanesljivo dobre moči. (66) 3-2

Za pobarvanje šolskih tabel

priporoča trgovina Dragotin Hribarja v Celju izborni

temni lak

brez leska, po originalni tovarniški ceni kilogram po 3 gl. 80 kr. Eden kilogram tega laka zadostuje za prebarvanje 4-6 tabel. Zunanja naročila izvršujejo se točno